

Bemærkninger til lovforslaget

Siden Folketinget den 1. marts 1994 vedtog den seneste ændring af lukkeloven, er der blandt de politiske partier sket et skred i opfattelsen af behovet for en sådan lovgivning.

Allerede før loven trådte i kraft den 1. oktober 1994, gav forslagsstillerne udtryk for, at der er tale om en overregulering og et bureaukrati, som det reelt vil være umuligt at administrere. Et synspunkt, som også den kontrollerende myndighed, politiet, ofte har påpeget.

Mange gav samtidig udtryk for bekymring over de store udgifter til arealadskillelse, som loven med betydelig ulempe påfører især de mindre erhvervsdrivende i detailhandelen, den manglende logik i sortimentslisterne m.v.

Særlig interessant er det selvfølgelig, at statsministeren og andre ministre, herunder den for loven ansvarlige erhvervsminister, også var at finde blandt lovens kritikere.

Efter forslagsstillernes opfattelse er tiden løbet fra den omfattende regulering på dette område. Det fungerer ikke i praksis og stiller mange i en fortvivlet situation. Det er grotesk, at samfundsmagten med politiets kontrol skal bestemme butikkernes indretning i mindste detalje, deres åbningstider og om man

må sælge otte skiver spegepølse eller en pose kaffefiltre. I et frit land er der ikke brug for en sådan forbudslov.

I andre lande har man for længst indset dette. Liberaliseringen har flere steder ført til bedre vilkår for de mindre butikker i modsætning til udviklingen herhjemme. Tilsvarende har mange af de øvrige argumenter mod en ophævelse af loven vist sig ikke at kunne holde. Eksempelvis har man hævdet, at en ophævelse af loven ville være en ulempe i forbindelse med arbejdsvilkårene. Men ved at gøre aflønning og arbejdstid til et rent overenskomstpørgsmål vil ejere og ansatte selv kunne aftale ordentlige arbejdsvilkår, som det er sket i andre lande, og forretningerne vil tilpasse deres åbningstider efter kundernes behov.

En ophævelse af lukkeloven vil også være klart positiv for turismen, for beskæftigelsen, for konkurrenceforholdene og dermed for forbrugerne.

Endelig vil en ophævelse af de mange restriktioner, som er stærkt generende både for de handlende og deres kunder, også betyde færre omkostninger for butikkerne og sparede kontroludgifter for det offentlige.